

بررسی فنوتیپی برخی ژنوتیپ‌های آنبه در ایران

منصوره شمیلی^۱، علیرضا طلایی^۲، محمدرضا فتاحی مقدم^{۳*} و سیده‌محمد طالبی^۴
^{۱، ۲، ۳} دانشجوی سابق دوره دکتری دانشگاه تهران و استادیار فعلی دانشگاه هرمزگان،
استاد و دانشیار، پردیس کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران
^۴، کارشناس بخش باگبانی مدیریت کشاورزی شهرستان میناب (استان هرمزگان)
(تاریخ دریافت: ۸۷/۲/۲۲- تاریخ تصویب: ۸۷/۱۰/۲۵)

چکیده

آنبه یکی از میوه‌های مهم مناطق گرمسیر و سرشار از مواد و عناصر غذایی است. در این تحقیق روابط بین ۴۸ صفت کمی و کیفی مربوط به گل، میوه و برگ در ۴۸ ژنوتیپ آنbe مورد بررسی قرار گرفت. صفات مورد بررسی شامل مشخصات طول، عرض و شکل برگ، طول دمبرگ، وزن، طول، عرض و شکل میوه، مشخصات گل، میزان فیبر هسته، میزان ویتامین C میوه، میزان TSS آب میوه، درصد اسیدیته میوه، pH آب میوه و عملکرد درخت بود. نتایج تجزیه واریانس نشان داد که اکثر صفات مورد بررسی در محدوده ارقام معنی دار هستند. نتایج تجزیه همبستگی ساده صفات، وجود همبستگی‌های مثبت و منفی معنی دار بین برخی صفات مهم را نشان داد. همچنین از تجزیه فاکتور برای تعیین تعداد عامل‌های اصلی استفاده شد. تجزیه عامل نشان داد که اکثر صفات مربوط به میوه، بذر، صفات کیفی میوه و زمان گل‌دهی عوامل اصلی را تشکیل دادند. صفات موثر در ۱۶ گروه عاملی قرار گرفتند که در مجموع ۷/۸۳٪ از کل تغییرات را توجیه نمودند. در محدوده هر عامل صفات با ضرایب عاملی بالای ۰/۶ درصد معنی دار در نظر گرفته شد. تجزیه کلاستر با استفاده از این ۱۶ عامل و روش وارد انجام شد و ژنوتیپ‌ها را به دو کلاستر اصلی، ژنوتیپ‌های هندی و پاکستانی تقسیم کرد. علاوه بر این استفاده از فاکتورهای اصلی موقعیت ژنوتیپ‌ها در آنالیز دی پلات نیز ژنوتیپ‌های پاکستانی را از ژنوتیپ‌های هندی تفکیک نمود.

واژه‌های کلیدی: آنbe، صفات مورفولوژیک، آنالیز کلاستر، گروه‌بندی ژنتیکی.

هتروزایگوس و ناخالص در نواحی مختلف شده است (Hemanth Kumar et al., 2001). به دلیل دگرگشتن بودن، ریز بودن گل‌ها و دشواری در اخته کردن آنها، درصد پایین تشکیل میوه و وجود فقط یک بذر در هر میوه، ریزش سنگین میوه قبل از بلوغ، چند جنینی و مساحت‌های زیاد مورد نیاز، ارزیابی نتاج حاصل از تلاقی کنترل شده به منظور معرفی ارقام جدید در آنbe بسیار هزینه بر و وقت‌گیر است (Lyer & Dinesh, 1996).

مقدمه

آنbe، سلطان میوه‌ها، یکی از گونه‌های مهم خانواده Anacardiaceae می‌باشد که از نواحی هند و برمه منشاء گرفته و از ۴۰۰۰ هزار سال پیش تا کنون در هندوستان و جنوب شرق آسیا کشت می‌شده است. از اوایل قرن ۱۶ آنbe به تدریج به سایر نواحی گرمسیری و نیمه‌گرمسیری وارد شد. پراکنش جغرافیایی و گردهافشانی کنترل نشده آنها باعث تولید جمعیت

با وجود اهمیت، دقت و سرعت روش‌های ملکولی در تفکیک ژنتیک‌ها، بررسی‌های مورفو‌لوزیک همچنان به عنوان مبنا و اولین مرحله در طبقه‌بندی‌های ژرم‌پلاسم مورد استفاده قرار می‌گیرند. در این راستا مطالعات مختلفی در محصولات مختلف صورت گرفته که به عنوان شاخص در برخی تصمیم‌گیری‌های مهم مورد استفاده قرار می‌گیرد (Amini et al., 2000; Yazdi Samadi et al., 2004)

در مطالعه Kafkas & Perl-Treves (2001)، به منظور بررسی تنوع بین ژنتیک‌های پسته، ۲۴ صفت مربوط به برگ، برگچه و دمبرگ، بیشترین چند شکلی را در جمعیت مورد بررسی نشان دادند و بر این اساس ژنتیک‌های مورد بررسی کاملاً تفکیک شدند. از صفات رویشی مثل تاریخ اولین گلدهی، زمان اوج گلدهی، زمان آخرین گلدهی و زمان آغاز رشد رویشی، به عنوان فاکتورهای مهمی در توسعه و انتخاب ارقام و پایه‌های گرددهزا در صنعت پسته‌کاری به کار می‌روند (Chao & Parfit, 2003). همبستگی بالایی بین زمان باز شدن جوانه‌های برگی و زمان گلدهی در درختان سیب (Mehlenbacher & Voordecher, 1991). در بررسی تنوع فوتیپی مجموعه‌ای از انبه‌های هندوستان، صفات وزن میوه، درصد گوشت میوه و نسبت بخش خوارکی به غیر خوارکی بیشترین تنوع را در مجموعه مورد بررسی نشان دادند (Uthaiah et al., 1990).

در سال ۲۰۰۳ پژوهش‌ای در افریقای جنوبی به منظور یافتن ژنتیک‌های برتر و جایگزین کردن آنها با ژنتیک‌های موجود آنها که دارای مشکلاتی از قبیل کم باردهی و سال‌آوری شدید بودند، انجام شد. بدین منظور ۵۲ رقم برای صفات مختلف کمی و کیفی میوه و عملکرد درخت مورد مقایسه قرار گرفتند. در نهایت رقم Neldica به عنوان رقم برتر که دارای صفات مطلوب بیشتری نسبت به بقیه بود، جهت توسعه کشت انتخاب شد (Human et al., 2003).

در ایران در سال ۱۳۷۰ طرحی با عنوان شناسایی و جمع‌آوری ارقام انبه استان هرمزگان توسط بخش تحقیقات اصلاح و تهییه نهال و بذر هرمزگان اجرا شد که هدف آن شناسایی ارقام مرغوب و پر محصول،

مشکل اصلی که مطالعات ژنتیکی انبه را محدود ساخته است، طولانی بودن دوره نونهالی و بزرگی اندازه درخت است. در مورد گیاهان دارای دوره نونهالی طولانی، یافتن همبستگی معنی‌دار مثبت یا منفی بین صفاتی که زودتر بروز می‌نمایند با صفات مهم دیگر، در ارزیابی زود هنگام ژنتیک‌ها حائز اهمیت می‌باشد (Lavi et al., 1996; Hemanth Kumar et al., 2001; Viruel et al., 2005)

بررسی تنوع موجود در گلکسیون ژرم‌پلاسم گونه‌های انتخاب شده، عامل مهمی در بازبینی تکامل ژنوم موجود، منشا گونه‌ها یا ژنتیک‌های کشت شده و بررسی تنوع موجود در بین محصولات کشاورزی می‌شود (Eiadthong et al., 2000a). تخمین ترکیب ژنتیکی گیاهان و همچنین تعیین قربات بین آنها در گذشته بر اساس بیولوژی اندام‌های جنسی، داده‌های اکتو جغرافیایی، ارزیابی صفات مورفو‌لوزیک و زراعی، بررسی‌های شیمیایی و در چند دهه اخیر توسط نشانگرهای DNA صورت گرفته است (Wunsch & Hormaza, 2002). نشانگرهای مورفو‌لوزیک اولین نشانگرهایی هستند که مورد استفاده محققین قرار گرفته‌اند و روش‌های آماری چند متغیره به عنوان ابزار مفیدی در بررسی ژنتیک‌ها با استفاده از مشخصات مورفو‌لوزیک می‌باشند.

در سال ۱۹۸۹ توصیفگر انبه تهییه و توسط موسسه بین‌المللی منابع ژنتیک گیاهی منتشر شد (IBPGR, Degani et al., 1989). روش‌های جدیدتر مثل ایزو‌زایم‌ها (al., 2000a; al., 1990, 1992., 1993; Eiadthong et al., 2000) و نشانگر Jintanawongse & Changtragoon, 2000) تصادفی RAPD (Karihaloo & Dwivedi, 2003; Lopez et al., 1997; Ravishankar et al., 2000; Schnel & Knight, 1993; Schnel et al., 1995) می‌تواند در تشخیص ژنتیک‌های انبه موثر باشد ولی قادر به تفکیک کامل آنها نمی‌باشد. ماکرو ساتلاتیت‌ها، AFLP و RFLP به طور موفقیت‌آمیزی در تفکیک جمعیت‌های انبه از یکدیگر موفق بوده‌اند (Adato et al., 1995; Duval et al., 2005; Eiadthong et al., 2000b; González et al., 2002; Kashkush et al., 2001; Schnell et al., 2005; Sharon et al., 1995; Viruel et al., 2005)

این گیاهان مادری و پتانسیل آنها، آغازی برای بهبود برنامه‌های اصلاحی انبه در ایران باشد. این بررسی به منظور شناسایی و حفظ تنوع ژنتیکی موجود در بین ژنوتیپ‌های انبه ایران (به کمک صفات کمی و کیفی) صورت گرفته است. این اطلاعات می‌توانند در تشخیص ژنوتیپ‌های همان از یکدیگر و کاهش اشتباه در نام‌گذاری‌ها موثر باشد. بسیاری از ژنوتیپ‌هایی که به دلیل تفاوت‌های ظاهری با اسمی مختلفی نامیده می‌شوند، در واقع فقط تنوع فنوتیپی یک ژنوتیپ هستند. در این صورت مواد گیاهی جهت تکثیر این گیاه با اطمینان شناسایی و انتخاب می‌شوند. همچنین به این طریق می‌توان ارقام پر محصول که از توان بالاتری برخوردار هستند را یافته و به کشاورزان معرفی نمود تا در آینده بتوان از آنها برای بهره‌گیری در اصلاح و تولید انبه در استان استفاده نمود.

مواد و روش‌ها

با توجه به این که منطقه اصلی کشت انبه در ایران در استان هرمزگان می‌باشد، جهت انجام آزمایش نمونه‌برداری از مناطق زیر در استان هرمزگان صورت گرفت: ۱. شهرستان بندر عباس (دهستان سیاهو، روستای وایکان)، ۲. شهرستان میناب (مرکز تحقیقات کشاورزی شهرستان میناب، روستای گلشوار، روستای تمبانو، روستای عظیم آباد، روستای فخرآباد)، ۳. شهرستان رودان (روستای بند مولا، روستای کهنوج بالا، روستای برنطین). این سه منطقه از نظر متوسط دما، درصد رطوبت نسبی و ارتفاع از سطح دریا با یکدیگر تفاوت دارند. ژنوتیپ‌هایی که در این پژوهش بررسی شدند، به دلیل صفات برتر در طول زمان توسط افراد محلی انتخاب شده و در سطح وسیع کشت و کار شده‌اند. پس از بازدید از منطقه و انتخاب درختان، اتیکت‌گذاری و ترسیم نشانی و کروکی دقیق محل هر درخت، صفات رویشی بر اساس توصیف نامه انبه موسسه بین‌المللی ذخایر توارث گیاهی (IBPGR) مورد ارزیابی قرار گرفت (Samsampour & Damizadeh, 2004). IBPGR, 1989).

مرحله اول با بررسی و اندازه‌گیری صفات گل و گل آذین، از نیمه دوم اسفند به مدت ۲ هفته (در زمان اوج

پیوندک‌گیری از آن‌ها و تولید نهال پیوندی جهت استفاده آنها در برنامه ۵ ساله دوم طرح توسعه اقتصادی کشور بود. در این طرح مشخصات ظاهری درخت مثل شکل و اندازه تاج، سن درخت، میزان محصول و صفات کیفی میوه نظیر طعم، رنگ گوشت، میزان فیبر گوشت میوه و اندازه هسته در ۲۸ ژنوتیپ مورد ارزیابی قرار گرفت (Samavi Evazi & Saeidi, 1991).

در سال ۲۰۰۱ تحقیقی به منظور بررسی تنوع ژنتیکی دانهال‌های انبه استان هرمزگان و یافتن ژنوتیپ‌های برتر در مناطق میناب و سیاهو انجام شد. در این تحقیق ۵۵ صفت مورفولوژیکی و فیزیکوشیمیائی نمونه‌های گل، برگ و میوه (با توجه به توصیفگر IBPGR) برای ۲۸ اصله درخت گزینش شده انبه مورد ارزیابی قرار گرفتند. نتیجه این تحقیق وجود همبستگی مثبت و معنی‌دار بین وزن میوه و صفات طول، عرض، ضخامت و درصد گوشت میوه بود. همچنین همبستگی مثبت و معنی‌دار بین اندازه میوه و هسته حاکی از دشواری تولید میوه‌های بزرگ‌تر با هسته‌های کوچک‌تر بود. کلاستر بر اساس صفات کیفی میوه ترسیم گردید و گروه‌های آن شامل گروه میوه‌هایی با کیفیت بالا، متوسط و پایین بودند. در نهایت ژنوتیپ‌های هر منطقه بر اساس چند صفت مهم میوه و هسته طبقه بندی و امتیاز گذاری گردیدند که از منطقه میناب چهار ژنوتیپ برتر و از منطقه سیاهو تنها یک ژنوتیپ برتر معرفی شد (Rastgoo, 2001). در سال ۲۰۰۲ طرحی مشابه در استان سیستان و بلوچستان انجام شد و در نهایت دو ژنوتیپ برتر از منطقه چابهار و یک ژنوتیپ برتر از منطقه کهیر معرفی شد (Latifi Khah, 2002).

Samsampour & Damizadeh (2004) در دو طرح جداگانه اقدام به بررسی، شناسایی و طبقه‌بندی ژنوتیپ‌های انبه استان هرمزگان با استفاده از توصیفگر بین‌المللی IBPGR نموده و صفات مورفولوژیکی گل، برگ و میوه را مورد ارزیابی قرار داده‌اند که نتایج آن تا کنون منتشر نگردیده است (مذاکره شخصی).

با توجه به این که تولید انبه در استان هرمزگان محدود به مصارف شخصی و محلی می‌باشد و مبنای آن را کلون‌های محلی و برخی ژنوتیپ‌های وارداتی تشکیل می‌دهند، در این پژوهش تلاش شده تا ضمن شناسایی

تجزیه کلاستر مورد استفاده قرار گرفت. آنالیز کلاستر به روش وارد^۲ بر اساس صفات محاسبه شده (بعد از استاندارد کردن داده‌ها) با استفاده از نرم‌افزار SPSS انجام گرفت.

جدول ۱- اسمی، محل جمع آوری و منشا احتمالی نمونه‌ها

شماره احتمالی	نام محلی آوری	نام محلی به انگلیسی	منطقه جمع منشا	ژنوتیپ
۱	پاکستان	میناب	لانگرایاپوتاهپاکستانی	LANGRA
۲	پاکستان	میناب	سندری پاکستانی	SENDERI1
۳	هندوستان	میناب	هلو	HELOV
۴	هندوستان	میناب	بی نام	ANONYM1
۵	هندوستان	میناب	دووو	DOODOO
۶	هندوستان	میناب	المهتری	ALMEHTA1
۷	هندوستان	میناب	اریابی	ARBABI
۸	هندوستان	میناب	زرک	ZARAK
۹	هندوستان	میناب	نباتی	NABATI1
۱۰	هندوستان	میناب	مجلسی	MAJLESI
۱۱	هندوستان	میناب	بی نام	ANONYM2
۱۲	هندوستان	میناب	مشک	MOSHK
۱۳	هندوستان	میناب	بی نام	ANONYM3
۱۴	هندوستان	میناب	کلک سرخ	KALAK1
۱۵	هندوستان	میناب	چارک	CHARAK1
۱۶	هندوستان	میناب	خیار	KHIYAR1
۱۷	هندوستان	میناب	نارگیل	NARGIL
۱۸	هندوستان	میناب	جاجی غلام	HAJI
۱۹	هندوستان	میناب	محلی	MAHALI
۲۰	پاکستان	میناب	سندری	SENDERI2
۲۱	هندوستان	میناب	بی نام	ANONYM4
۲۲	هندوستان	رودان	لانگرایی	LANGRAB9
۲۳	هندوستان	رودان	خوشه ای	KHOOSHEI
۲۴	هندوستان	رودان	میخکی	MIKHAKI1
۲۵	هندوستان	رودان	کیلو	KILOO
۲۶	هندوستان	رودان	میخکی	MIKHAKI2
۲۷	هندوستان	رودان	نباتی	NABATI2
۲۸	هندوستان	رودان	بلرسان	BELERSAN
۲۹	هندوستان	رودان	المهتری	ALMEHTA2
۳۰	هندوستان	رودان	شاهانی	SHAHANI
۳۱	هندوستان	رودان	بی نام	ANONYM5
۳۲	هندوستان	رودان	بی نام	ANONYM6
۳۳	هندوستان	رودان	بی نام	ANONYM7
۳۴	هندوستان	رودان	بی نام	ANONYM8
۳۵	هندوستان	رودان	بی نام	ANONYM9
۳۶	هندوستان	رودان	بی نام	ANONYM10
۳۷	هندوستان	رودان	بی نام	ANONYM11
۳۸	هندوستان	رودان	کلک سرخ	KALAK2
۳۹	هندوستان	رودان	چارک	CHARAK2
۴۰	هندوستان	رودان	چارک	CHARAK3
۴۱	هندوستان	رودان	خبار	KHIYAR2
۴۲	هندوستان	رودان	کلک سرخ	KALAK3
۴۳	هندوستان	سیاهو	انبه گل	GOL
۴۴	هندوستان	سیاهو	خودرو	KHODROO
۴۵	هندوستان	سیاهو	بی نام	ANONYM12
۴۶	هندوستان	سیاهو	نساء	NESAA
۴۷	هندوستان	سیاهو	سبزابه - زپاک	ZAPAK
۴۸	هندوستان	سیاهو	دو قلو	DOGHOLOO

2. Ward

گل‌دهی)، در باغ و در آزمایشگاه انجام شد. بدین منظور از هر درخت ۵ گل آذین از جهات مختلف برداشت شده و مورد ارزیابی قرار گرفت. مرحله دوم شامل بررسی و اندازه‌گیری صفات رویشی و عادت رشدی درختان، در اوایل خرداد ماه که جسته‌های بهاره درختان کاملاً رشد کرده و بالغ شده‌اند صورت گرفت. جهت نمونه‌برداری برگ، ۳ تکرار از قسمت‌های مختلف درخت، به صورتی که نمونه‌ها سالم، بالغ و به رنگ سبز تیره باشند، انتخاب شدند. نمونه‌ها در کیسه‌های پلاستیکی اتیکت دار، قرار داده شد و به آزمایشگاه منتقل گردید. در این مرحله از آزمایش صفات مربوط به عادت رشدی، باغ ثبت شدند (نام محلی، نحوه تکثیر، عادت رشدی، سن و ارتفاع درخت). در مرحله سوم صفات میوه در زمان رسیدن از نظر رنگ و شاخص‌های رسیدن میوه بررسی شدند.

این کار در مورد درختان موجود در میناب در اوایل خرداد ماه (ژنوتیپ‌های زودرس) و در مورد نمونه‌های رودان و سیاهو از اوایل تا اواسط تیر ماه (ژنوتیپ‌های میان رس و دیررس) صورت گرفت. از هر ژنوتیپ ۱۰ عدد میوه سالم و مناسب که نماینده تیپ میوه‌های درخت بوده و کاملاً رسیده بودند، برداشت شدند. میوه‌ها تا زمان اندازه‌گیری صفات کیفی (اوایل تیر ماه تا اوایل مرداد ماه) در شرایط انبار (۲۰-۲۵ درجه سانتی‌گراد) نگهداری شدند. در مجموع ۴۸ صفت در ۴۸ ژنوتیپ امتیازدهی شده و برای آنالیز کلاستر مورد استفاده قرار گرفت. اسمی قراردادی نمونه‌های مورد بررسی و منطقه جمع آوری و همچنین صفات مورد ارزیابی و علامت اختصاری آنها به ترتیب در جدول ۱ و ۲ ذکر شده است.

تجزیه و تحلیل آماری

در این آزمایش از طرح بلوک‌های کاملاً تصادفی و میانگین ۵ تکرار برای هر درخت و هر تکرار ۵ بار نمونه گیری استفاده شد. تجزیه واریانس برای کلیه صفات با استفاده از نرم‌افزار SAS انجام شد. بررسی تجزیه همبستگی و تجزیه عامل‌ها توسط نرم‌افزار SPSS و با استفاده از تکنیک وریماکس^۱ انجام گردید. در هر عامل اصلی و مستقل ضرایب عامل بالای ۰/۶ معنی‌دار در نظر گرفته شد. سپس نتایج آن به منظور انتخاب صفات برای

1. Varimax (Variance Maximum)

جدول ۲- علامت اختصاری صفات مورد بررسی

صفت مورد ارزیابی	عداد	علامت اختصاری	واحد اندازه‌گیری	نحوه اندازه‌گیری
طول برگ	LL	cm	خط کش	
عرض برگ	LW	cm	خط کش	
طول دمبرگ	PL	cm	خط کش	
شکل برگ	LSh	کد	کشیده - نیزه ای(۱)، نیزه ای(۲)، بیضوی کشیده(۳)	
زاویه نوک برگ	LDg	کد	کمی تند(۱)، تند(۲)، خیلی تند(۳)	
حاشیه برگ	LM	کد	صاف(۱)، موجی(۲)، چین دار(۳)، چروکیده(۴)	
نیپ نمونه (رویشی یا زایشی)	TYP	کد	رویشی(۱)، زایشی(۲)	
زمان گل دهی	BT	کد	زود(۳)، متوسط(۵)، دیر(۷)	
زمان بلوغ میوه	BD	روز	متوسط ۴ سال	
طول دوره گل دهی	Alt	کد	به شدت بی نظم(۱)، بی نظم(۲)، نسبتاً بی نظم(۳)، منظم(۴)	
نظم گلددهی	FMa	کد	زود رس(۳)، میان رس(۵)، دیر رس(۷)	
میزان تولید	YLD	کد	کم(۳)، متوسط(۵)، زیاد(۷)	
طول مدت برداشت	HRT	روز	شمارش طول دوره	
تعداد تنه	TN	عدد	شمارش	
عادت رشدی	GH	کد	افراشته(۱)، نیمه افراشته(۲)، گستردده(۳)	
شكل گل آذین	ISH	کد	مخروطی(۱)، هرم(۲)، هرمی گستردده(۳)	
طول گل آذین	IL	cm	خط کش	
رنگ گل آذین	IC	کد	سبز روشن(۱)، سبز بالکه قرمز(۲)، قرمز روشن(۳)، قرمز تیره(۴)	
پر ز دار بودن گل آذین	P	کد	بدون پر ز(۰)، کمی پر ز(۳)، پر ز دار(۷)	
تراکم گل	FD	کد	کم(۳)، تا زیاد(۷)	
قطر گل	FDi	mm	کولیس	
طول میوه	FrL	cm	خط کش	
عرض میوه	FrW	cm	خط کش	
وزن میوه	FrWe	g	ترازو	
حجم میوه	FrV	g/cm ³	اندازه گیری (سانتی متر مکعب)	
شكل میوه	FrSh	کد	کشیده(۱)، بیضوی(۲)، نسبتاً گرد(۳)	
بافت پوست میوه	ST	کد	صف(۱)، زیر(۲)	
محل اتصال دم میوه	FrP	کد	عمودی(۱)، اریب(۲)	
رنگ پوست میوه بالغ	SC	کد	قرمز(۱)، زرد(۲)، سبز-زرد(۳)، سبز(۴)، غیره(۵)	
بافت گوشت	PT	کد	soft(۳)، نرم(۵)، آبکی(۷)	
وجود فیبر در گوشت	FF	کد	بدون فیبر(۰)، دارای فیبر(+)	
مقدار فیبر	FC	کد	کم(۳)، متوسط(۵)، زیاد(۷)	
طول فیبر	FLe	کد	کم(۳)، متوسط(۵)، زیاد(۷)	
وزن هسته(گرم)	SWt	g	ترازو	
طول هسته	SL	cm	خط کش	
ضخامت هسته	SW	cm	کولیس	
وجود فیبر در هسته	Fib	کد	بدون فیبر(۰)، دارای فیبر(۱)	
pH	-	pH	pH متر	
TSS	°Brix	TSS	رفراکتومتر	
اسید میوه	DRSD	Aci	تیتراسیون	
فند کل	DRSD	TSu	تیتراسیون	
اسید اسکوربیک	DRSD	VitC	تیتراسیون	
رطوبت	DRSD	Wc	محاسبه	
ماده خشک	DRSD	DM	محاسبه	
عملکرد (تعداد کل میوه به سن درخت)	FRNU	تعداد	شمارش	
تعداد کل میوه درخت	FNO	تعداد	شمارش	
عملکرد تک درخت (تن)	YLD	تن	ترازو	

زنوتیپ در جدول ۳ آمده است. نتایج نشان داد که بزرگترین میوه‌ها متعلق به نمونه آلمهتری ۱ و مجلسی و کوچکترین آن نمونه‌های آلمهتری ۲ و کیلو بودند. نمونه بی‌نام ۶ کوچکترین و نمونه‌های هلو و بی‌نام ۱ بزرگترین بذر را در بین زنوتیپ‌ها دارا بودند. زنوتیپ‌های لانگرا، بی‌نام ۳، چارک ۲ و بی‌نام ۱۲ در

نتایج و بحث

تجزیه واریانس داده‌ها معنی‌دار بودن تفاوت اکثر صفات مورد ارزیابی در بین زنوتیپ‌های مورد بررسی را نشان داد. دامنه تغییرات صفات، ضریب تغییرات صفات (C.V.)^۱ و میانگین صفات اندازه‌گیری شده برای هر

1. Coefficient of Variability

جدول ۳- دامنه تغییرات و ضرایب تنوع صفات مورد بررسی

نام صفت	واحد	حداقل	میانگین	حداکثر	ضریب تغییرات (%)
طول برگ	سانتی متر	۹/۳	۱۷/۷۸	۲۷/۹	۱۰/۷۹
عرض برگ	سانتی متر	۲/۴	۴/۷۷	۸	۲۱/۰۷
طول دمبرگ	سانتی متر	۱/۴	۳/۰۵	۴/۸۴	۲۴/۲۴
شکل برگ	ک	۱	۱/۴۱	۵	۶۳/۹۵
زاویه نوک برگ	ک	۲	۱/۹۷	۳	۱۲/۷۵
حاشیه برگ	ک	۱	۱/۶۶	۳	۵۸/۵۷
تیپ نمونه (نحوه تکثیر)	ک	۱	۱/۸۹	۲	۲۹/۳۱
زمان گل دهی	روز	۱۰	۴۹/۰۶	۷۵	۷/۰۶
طول دوره گل دهی	روز	۱۴	۲۸/۷۹	۶۵	۱۲/۵۸
نظم گلدهی	ک	۳	۵/۰۸	۷	۲۳/۹۷
زمان بلوغ میوه	ک	۲	۵/۹۳	۳۰	۳۴/۲۶
میزان تولید	ک	۱	۲۶	۹۰	۱۶/۲۲
طول مدت برداشت	ک	۱	۲/۳۵	۵	۴۶/۷۵
تعداد تنه	عدد	۱	۱/۵۸	۳	۴۷/۹۹
عادت رشدی	ک	۱	۱/۵۲	۳	۵۵/۵۷
شکل گل آذین	ک	۱	۲	۳	۱۰/۹۰
طول گل آذین	سانتی متر	۱	۳/۱۴	۴	۲۸/۸۷
رنگ گل آذین	ک	۱	۱/۲۹	۳	۵۹/۰۶
پر ز دار بودن گل آذین	ک	۳	۱/۰۶	۲	۴۶/۵۵
ترکام گل	ک	۳	۴/۷۵	۷	۲۶/۸۸
قطر گل	میلی متر	۳/۴	۴/۸۴	۷/۶	۱۹/۱۶
طول میوه	سانتی متر	۳/۲۸	۴/۹۱	۷/۷۲	۱۹/۰۷
عرض میوه	سانتی متر	۴/۷۴	۵/۱۰	۷/۳۴	۱۳/۱۹
وزن میوه	گرم	۸۲/۸۲	۱۴۵/۱۰	۲۸۹/۹۴	۴۳/۴
حجم میوه	سانتی متر مکعب	۸۴	۱۳۸/۳۲	۲۴.	۴/۵۸
شكل میوه	ک	۱	۲/۴۵	۳	۳۱/۹۶
بافت پوست میوه	ک	۱	۱/۲۵	۲	۵۲/۹۲
محل اتصال دم میوه	ک	۱	۱/۲۰	۳	۵۶/۰۹
رنگ پوست میوه بالغ	ک	۱	۱/۹۷	۲	۱۹/۱۹
بافت گوشت	ک	۳	۴/۹۵	۷	۱۷/۷۱
وجود فیبر در گوشت	ک	۰	۰/۷۵	۱	۸۸/۲۰
مقدار فیبر	ک	۳	۶/۶۶	۷	۱۵/۸۵
طول فیبر	سانتی متر	۳	۵/۳۳	۷	۲۲/۵۷
وزن هسته	گرم	۱۷/۱۱	۳۱/۱۹	۴۹/۰۵	۸/۵۰
طول هسته	سانتی متر	۴/۴۵	۶/۵۹	۱۷/۹۲	۲۳/۲۵
ضخامت هسته	میلی متر	۰/۷۵	۱/۷۳	۲/۲۵	۳۲/۸۶
وجود فیبر در هسته	ک	۰	۰/۹۱	۱	۵۷/۶۵
pH	ولتاژ	۲/۱۹	۴/۰۴	۵/۴۷	۲۱/۸۲
TSS	درصد	۷/۵	۱۱/۱۳	۱۵/۲	۱۲/۰۶
درصد اسید	درصد	۰/۱۲	۰/۷۰	۱/۹۷	۹۳/۹۷
درصد قند کل	درصد	۰/۱۲	۷/۶۸	۷۰/۲	۳۹/۷۴
درصد اسید اسکوریک	درصد	۱۹/۱۵	۳۵/۹۸	۶۰/۶۹	۷/۸۳
درصد رطوبت	درصد	۸۰	۸۵/۳۷	۸/۹/۷	۱/۸۵
درصد ماده خشک	درصد	۱۰/۰۳	۱۴/۶۲	۲۰	۱۰/۷۹
عملکرد (تعداد کل میوه به سن درخت)	عدد	۱/۳۳	۹۲/۰۸	۱۲۵۰	۱۴/۸۷
تعداد کل میوه درخت	عدد	۱۰۰	۱۹۴۳/۷۵	۵۰۰۰	۱/۹۰
عملکرد تک درخت (تن)	تن	۰/۶۲	۶/۷۲	۲۸/۰۵	۳۶/۹۱

بیشترین تولید میوه را در بین ژنوتیپ‌های ارزیابی شده داشتند. میانگین صفات مهم در جدول ۴ آمده است.

مقایسه با سایر ژنوتیپ‌ها از طعم و کیفیت خوراکی بالاتری برخوردار بودند. ژنوتیپ‌های مجلسی و هلو نیز

جدول ۴- میانگین برخی صفات برای تمام ژنوتیپ‌های مورد بررسی

ژنوتیپ	طول برگ	عرض برگ	طول برگ	طول دمبرگ	طول برگ	نمونه	زمان گلدهی	طول گلدهی	نظم گلدهی	زمان بلوغ	میزان تولید	برداشت آذین	عادت آذین	طول گل رنگ گل	طول مدت رشدی	آذین
لانگرا-۱	۲۷/۹	۵/۵	۲۷/۹	۳/۳	۲/۱	۲	۳۰	۶۵	۴	۷	۷	۶۰	۲	۳۷/۴	۳	۳
سندری-۱	۱۶	۵/۲	۱۶	۲/۸	۲/۸	۱	۴۰	۶۵	۳	۷	۷	۶۰	۳	۱۵/۴	۲	۲
هلو	۱۷/۳	۴	۱۷/۳	۱/۳	۱	۲	۴۰	۱۴	۱	۷	۳	۳۰	۱	۲۳/۲	۱	۱
بیانم-۱	۱۶/۴	۵/۷	۱۶/۴	۴/۳	۱	۱	۱۰	۵۵	۳	۵	۳	۴۵	۲	۲۲/۶	۲	۱
دودو	۱۳	۴/۳	۱۳	۲/۱	۳	۱	۴۰	۳۰	۳	۵	۷	۳۰	۲	۲۰/۲	۲	۳
آلمهتری-۱	۲۰/۴	۶/۷	۲۰/۴	۳	۱	۲	۶۰	۱۷	۴	۳	۷	۱۳	۲	۲۴/۴	۲	۱
اربابی	۱۴/۱	۴/۳	۱۴/۱	۲/۹	۱	۱	۴۵	۱۷	۳	۷	۷	۱۴	۲	۲۳/۱	۲	۱
زرک	۲۳/۸	۴/۷	۲۳/۸	۳/۸	۱	۲	۶۰	۱۷	۳	۷	۷	۱۴	۱	۱۸/۶	۱	۱
نباتی-۱	۲۰/۶	۴/۶	۲۰/۶	۳/۲	۱	۱	۴۵	۱۴	۴	۵	۷	۳۰	۱	۲۰	۱	۱
مجلسی	۱۴/۲	۴/۸	۱۴/۲	۳	۱	۱	۴۵	۳۰	۴	۷	۷	۱۴	۲	۲۵/۳	۲	۱
کلک سرخ ۱	۲۰/۴	۴/۸	۲۰/۴	۱	۱	۲	۶۰	۲۵	۴	۵	۷	۴۰	۲	۲۷/۲	۲	۴
چارک-۱	۲۱/۵	۵/۵	۲۱/۵	۳/۵	۱	۱	۴۰	۳۰	۳	۵	۷	۳۰	۲	۲۵	۲	۲
خیار-۱	۲۰/۷	۵/۵	۲۰/۷	۳/۹	۲	۲	۶۰	۱۷	۴	۵	۷	۳۰	۲	۲۱/۴	۲	۳
نارگیل	۱۸/۶	۴/۶	۱۸/۶	۴/۱	۱	۱	۶۰	۱۷	۳	۵	۷	۳۰	۱	۱۰/۸	۱	۲
حاجی غلام	۱۹/۶	۴/۶	۱۹/۶	۳	۱	۱	۷۵	۱۴	۱	۵	۷	۳۰	۱	۲۱/۷	۲	۱
سندری-۲	۱۳/۶	۴/۲	۱۳/۶	۲/۱	۱	۱	۷۰	۱۵	۴	۷	۷	۳۰	۱	۱۹/۲	۲	۳
بیانم-۴	۱۱/۷	۳/۴	۱۱/۷	۲/۲	۱	۱	۴۵	۴۵	۱	۳	۳	۱۵	۲	۱۸/۲	۲	۱۵
لانگرا-۲	۲۲/۹	۶/۲	۲۲/۹	۴/۲	۱	۱	۶۰	۳۰	۴	۷	۷	۳۰	۲	۳۱/۴	۲	۳
خوشه‌ای	۱۶/۵	۳/۹	۱۶/۵	۳/۸	۱	۱	۶۰	۳۰	۴	۷	۷	۳۰	۲	۳۶/۳	۲	۳
میخکی ۱	۱۵/۴	۵/۲	۱۵/۴	۲/۱	۱	۱	۶۰	۳۰	۳	۵	۷	۳۰	۱	۲۹/۱	۱	۳
کیلو	۱۶/۲	۴/۵	۱۶/۲	۳/۲	۱	۱	۶۰	۳۰	۳	۵	۷	۳۰	۱	۱۷/۸	۱	۲
میخکی ۲	۱۲/۳	۳/۳	۱۲/۳	۱/۹	۱	۱	۴۵	۴۵	۴	۷	۷	۳۰	۱	۱۷/۱	۱	۱
نباتی ۲	۱۴/۶	۳/۴	۱۴/۶	۲/۱	۱	۱	۶۰	۳۰	۳	۵	۷	۳۰	۱	۲۰/۵	۲	۳
بلرسان	۱۸/۳	۴/۷	۱۸/۳	۲/۵	۱	۱	۶۰	۳۰	۴	۷	۷	۳۰	۱	۹/۷	۱	۳
آلمهتری ۲	۱۶/۸	۵/۴	۱۶/۸	۲/۲	۱	۱	۶۰	۳۰	۳	۵	۷	۳۰	۱	۲۶/۱	۱	۲
شاهانی	۱۶/۶	۵/۲	۱۶/۶	۲/۸	۱	۱	۶۰	۳۰	۳	۵	۷	۳۰	۱	۱۵/۸	۲	۳
بیانم-۵	۱۴/۵	۳/۹	۱۴/۵	۲/۳	۱	۱	۶۰	۳۰	۴	۷	۷	۳۰	۱	۱۸/۹	۲	۳
بیانم-۶	۱۶	۳/۹	۱۶	۳/۲	۱	۱	۴۵	۴۵	۴	۷	۷	۳۰	۱	۱۲/۸	۳	۱۵
بیانم-۷	۱۵/۵	۴/۱	۱۵/۵	۲/۳	۱	۱	۶۰	۳۰	۳	۵	۷	۳۰	۱	۲۵	۱	۱۰
بیانم-۸	۱۷/۵	۵/۶	۱۷/۵	۲/۶	۱	۱	۴۰	۲۰	۳	۵	۷	۳۰	۱	۱۸/۵	۲	۱۵
بیانم-۹	۲۱/۴	۴/۷	۲۱/۴	۳/۴	۱	۱	۴۰	۲۰	۳	۵	۷	۳۰	۱	۱۶/۱	۱	۲
بیانم-۱۱	۱۱/۴	۴/۲	۱۱/۴	۴/۲	۱	۱	۴۵	۲۵	۳	۵	۷	۳۰	۱	۲۵	۲	۳
کلک سرخ ۲	۱۱/۴	۴/۲	۱۱/۴	۳/۶	۱	۱	۴۰	۲۵	۳	۵	۷	۳۰	۱	۲۴/۶	۲	۳
چارک-۲	۱۸/۱	۴/۱	۱۸/۱	۴/۱	۱	۱	۴۰	۲۵	۳	۵	۷	۳۰	۱	۱۷/۱	۱	۳
انبه گل	۹/۳	۲/۴	۹/۳	۱/۴	۱	۱	۶۰	۳۰	۳	۵	۷	۳۰	۱	۱۷/۱	۱	۳
خدودرو	۱۹/۲	۴/۹	۱۹/۲	۱/۵	۱	۱	۴۰	۳۰	۴	۷	۷	۳۰	۱	۲۱/۷	۲	۱۴
بیانم ۱۲	۲۱/۵	۶/۶	۲۱/۵	۳/۱	۱	۱	۴۰	۳۰	۴	۷	۷	۳۰	۱	۲۱/۷	۱	۹
نساء	۱۶/۶	۴/۸	۱۶/۶	۲/۵	۱	۱	۴۰	۳۰	۴	۷	۷	۳۰	۱	۲۱/۷	۱	۳
زیباک	۱۷/۳	۵/۶	۱۷/۳	۲/۳	۱	۱	۴۰	۳۰	۳	۵	۷	۳۰	۱	۲۱/۷	۱	۶
دو قلو	۲۰/۳	۵/۳	۲۰/۳	۲/۸	۱	۱	۴۰	۳۰	۳	۵	۷	۳۰	۱	۲۱/۷	۱	۳

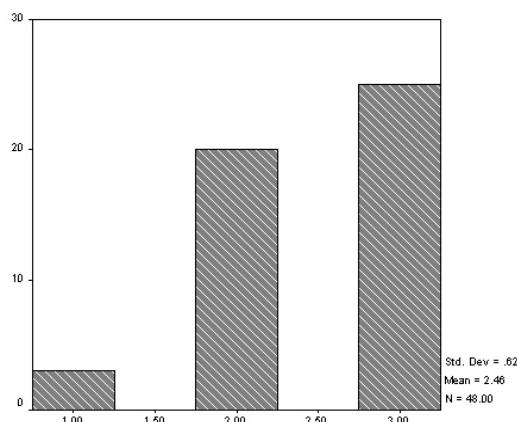
ادامه جدول ۴

رُنوتیپ	شکل میوه	طول میوه	عرض میوه	وزن میوه	رنگ پوست در گوشت	فیر	طول بذر	ضخامت بذر	pH	اسید میوه	قند کل	اسید اسکوربیک	درصد رطوبت	
لانگرا-۱	۲	۲/۷	۶/۰	۱۵۴/۸	۲	۳	۷/۶	۱/۶	۵/۴	۰/۱۲	۶/۹	۲۲/۲۷	۸۷	
سندری-۱	۱	۲/۷	۶/۷	۲۵۹/۹	۲	۳	۱/۱	۱/۸	۳/۲	۱/۲۲	۷/۹	۳۸/۳۱	۸۴	
هلو	۳	۴/۴	۶/۹	۲۱۹/۷	۲	۷	۷/۹	۱/۷	۵/۲	۰/۲۳	۶	۳۹/۴۴	۸۸/۱	
بینام-۱	۳	۶/۳	۶/۵	۲۵۴/۸	۲	۳	۸/۳	۲/۱	۵/۱	۰/۲۳	۸	۳۸/۳۱	۸۴/۹	
دودو	۳	۴/۷	۵/۱	۹۸/۶	۲	۳	۵	۱/۱	۵/۲	۰/۱۵	۶/۳	۵۰/۲	۸۶/۷	
آلمهتری-۱	۳	۶/۹	۶/۳	۱۹۱	۲	۷	۶/۷	۱/۷	۴/۹	۰/۲۸	۷/۶	۳۸/۳۱	۸۶/۳	
اربابی	۳	۶/۲	۶/۱	۱۴۳/۸	۲	۷	۵/۸	۱/۲	۴/۵	۰/۴	۵/۵	۵/۵	۴۰	۸۵/۲
زرك	۳	۲/۲	۶/۲	۱۳۵	۲	۷	۵/۸	۱/۸	۳/۹	۰/۱۵۶	۵	۴۶/۶۹	۸۹/۲	
نباتی-۱	۳	۴/۲	۴/۸	۱۵۶/۲	۲	۷	۶	۱/۷	۳/۵	۰/۴۵	۶/۵	۴۰/۲	۸۴/۶	
مجلسی	۳	۳/۷	۶/۳	۱۵۶/۲	۲	۷	۶/۱	۲	۵/۱	۰/۴۸	۶	۳۵/۸۶	۸۷/۶	
کلک سرخ ۱	۳	۷/۷	۵/۶	۱۱۹/۴	۱	۷	۵	۰/۷	۳/۹	۰/۱۸۹	۵/۳	۳۵/۹۱	۸۴/۹	
چارک-۱	۲	۶/۴	۶/۲	۱۷۰/۲	۲	۷	۵/۱	۱/۸	۴/۲	۰/۴	۷/۱	۳۰/۶۵	۸۳	
خیار-۱	۲	۴/۴	۵/۸	۱۵۷/۱	۲	۷	۷/۵	۱/۵	۳/۵	۰/۴۵	۳/۳	۴۰	۸۹/۷	
نارگیل	۲	۵/۲	۶/۵	۱۷۱/۲	۲	۷	۷/۶	۱/۸	۳/۴	۱/۱	۴/۵	۳۵/۲	۸۸	
حاجی غلام	۳	۴/۹	۶/۱	۱۹۵/۲	۲	۷	۵/۴	۰/۹	۴/۱	۱/۱	۴/۹	۳۴/۶	۸۵	
سندری-۲	۱	۴/۶	۶/۰	۲۲۰/۹	۲	۷	۶/۵	۱/۵	۳/۵	۰/۶۴	۴/۸	۳۴/۴۷	۸۹/۶	
بینام-۴	۲	۵/۴	۵/۴	۱۰۵/۳	۲	۷	۵/۹	۱/۴	۴/۲	۰/۶۶	۴/۳	۴۱/۵	۸۰/۹	
لانگرا-۲	۲	۴/۵	۴/۵	۱۱۸/۲	۲	۷	۶/۲	۱/۵	۳/۵	۰/۴۵	۵	۴۰	۸۶/۳	
خوشه‌ای	۳	۴/۷	۵/۵	۱۲۴/۸	۲	۷	۶/۶	۱/۲	۴/۳۷	۰/۳۵	۶	۳۰/۶۵	۸۶/۳	
میخکی ۱	۳	۴/۵	۶/۳	۱۶۳/۷	۲	۷	۶/۵	۱/۷	۳/۸۷	۰/۳۶	۷	۶۳/۳	۸۷/۷	
کیلو	۳	۴/۲	۵/۳	۸۲/۸۲	۲	۷	۵/۴	۰/۵	۲/۱۹	۰/۵	۶/۵	۳/۳	۸۸	
میخکی ۲	۳	۴/۲	۵/۴	۱۱۰/۴	۲	۷	۵/۵	۱/۵	۳/۶۷	۱	۵/۵	۳۵	۸۱/۹	
نباتی ۲	۳	۴/۷	۶/۵	۱۲۶/۱	۲	۷	۶/۵	۱/۷	۴/۵۷	۱/۲	۶/۶	۳/۳	۳۹/۹	
بلرسان	۲	۴/۴	۵/۴	۱۱۳/۲	۲	۷	۵/۵	۱/۸	۳/۳۵	۱/۳۵	۲/۸	۳۲/۳	۸۶/۷	
آلمهتری ۲	۲	۶	۴/۹	۸۴/۴	۲	۷	۵/۵	۱/۹	۳/۲۶	۱/۳	۵/۷	۳۴	۸۷/۷	
شاهانی	۳	۴/۲	۵/۵	۱۰۹	۲	۷	۶/۳	۱/۸	۳/۴۳	۱/۱	۵/۹	۴/۹	۴۳/۰۳	۸۵/۲
بینام-۵	۲	۴/۷	۶/۵	۱۳۴/۲	۲	۷	۵/۷	۱/۸	۳/۶	۰/۱۸۱	۶/۴	۲۱/۵۱	۸۴/۶	
بینام-۶	۲	۴/۲	۳/۵	۱۰۴/۹	۲	۷	۶/۶	۱	۳/۴۸	۱/۴۵	۴/۵	۲۹	۸۶/۲	
بینام-۷	۲	۴/۲	۴/۲	۱۳۷/۷	۲	۷	۵/۴	۲	۳/۷۹	۰/۹۸	۳/۹/۵۱	۸۷/۳		
بینام-۸	۳	۴/۲	۵/۲	۱۲۶/۱	۲	۷	۵/۶	۴	۴/۲	۰/۶	۶/۲	۴۶/۵۶	۸۹	
بینام-۹	۳	۴/۴	۵/۶	۱۱۰/۳	۲	۷	۵/۲	۱/۷	۳/۲۳	۰/۸	۶	۳۴/۶	۸۹/۵	
بینام-۱۱	۲	۵/۵	۵/۳	۱۸۰/۴	۲	۷	۴/۸	۰/۸۸	۲/۷۸	۰/۸۲	۷/۲	۳۳	۸۴	
کلک سرخ ۲	۲	۴/۹	۵/۴	۱۳۹/۴	۲	۷	۶/۵	۲	۴/۳۶	۰/۷۱	۷/۱	۳۱	۸۲	
چارک-۲	۲	۴/۲	۴/۲	۱۴۵/۶	۲	۷	۴/۵	۱	۴/۴	۱	۵/۵	۵/۵	۴۰	۸۰
انه گل	۳	۶/۶	۷/۳	۱۸۷	۲	۷	۶/۸	۱/۸	۴/۰۶	۰/۷۲	۸	۳۹/۵۱	۸۳/۳	
خدورو	۲	۴/۹	۵/۶	۱۲۱/۳	۲	۷	۵/۹	۰/۷۶	۴/۱۹	۰/۷۲	۹/۲	۲۲/۹۸	۸۳/۷	
بینام-۱۲	۳	۴/۹	۵/۰	۹۳/۳	۲	۷	۵/۷	۲	۵/۰۳	۰/۲۳	۹/۷	۲۲/۹۸	۸۱/۳	
نساء	۲	۴/۹	۵/۶	۱۲۰/۲	۲	۷	۵/۹	۱/۶	۳/۲۵	۱/۸۱	۸/۴	۲۸/۶۸	۸۱/۴	
زاپاک	۳	۴/۹	۴/۹	۱۵۰/۵	۲	۷	۶/۷	۲/۲	۴/۸۸	۰/۲۳	۸/۲	۱۹/۱۵	۸۲/۶	
دو قلو	۳	۴/۹	۴/۶	۱۸۷/۶	۲	۷	۶/۳	۲/۲	۴/۸۶	۰/۲۶	۹/۵	۲۶/۸۱	۸۴/۳	

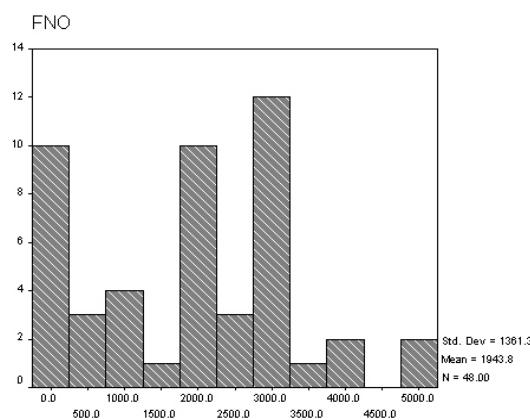
واحدهای اندازه گیری شده در جدول ۳ آمده است.

گلدهی، طول دوره برداشت میوه و مقدار گوشت میوه از منحنی توزیع نرمال تبعیت می‌کردند. اما صفات عادت

بررسی فراوانی صفات در جمعیت مورد نظر نشان داد که صفات طول و عرض برگ، طول دمبرگ، زمان

شکل ۳- فراوانی شکل میوه
(۱- کشیده، ۲- بیضوی، ۳- نسبتاً گرد)

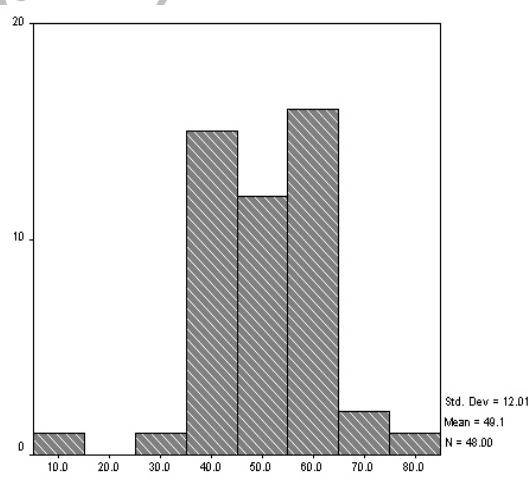

شکل ۴- فراوانی تعداد میوه در درخت (عدد)

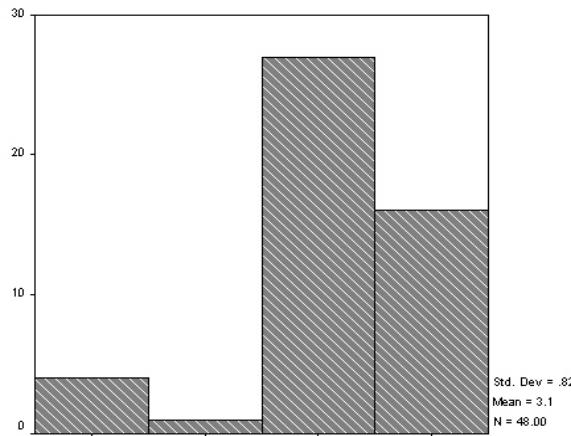
عمده‌ترین میوه‌های منطقه گرد و یا بیضوی بودند و ژنوتیپ‌های کشیده کمتری در بین ژنوتیپ‌ها یافت شد. این صفت یکی از تفاوت‌های بارز و مشخص در تفکیک ژنوتیپ‌های هندی و پاکستانی از یکدیگر می‌باشد و این مساله تاییدی بر تفکیک ژنوتیپ‌ها در آنالیز کلاستر بر مبنای منشا جغرافیایی آنها می‌باشد. الگوی فراوانی تعداد میوه در درخت حاکی از توان بالای تولیدی ژنوتیپ‌های منطقه بود. این نکته علاوه بر مسایل ذکر شده در بالا به اهمیت حفظ و مدیریت این منابع با ارزش تاکید دارد.

ضرایب همبستگی ساده بین صفات نشان داد که بین برخی از صفات اندازه‌گیری شده همبستگی معنی‌داری وجود دارد (جدول ۵). نتایج نشان می‌دهد که همبستگی منفی و معنی‌داری بین تیپ نمونه (حاصل از تکثیر رویشی یا زایشی) و طول دوره گل‌دهی،

رشدی نیمه افزایشی، الگوی باردهی یکسان در میان، برگ کشیده نیزه‌ای با حاشیه چین‌دار، گل آذین هرمی شکل و بدون پرز، میوه نسبتاً گرد و زرد رنگ با بافت صاف و دارای میزان متوسطی از فیبر، فراوانی بیشتری در بین ژنوتیپ‌ها نشان دادند. شکل‌های ۴-۱ فراوانی برخی از صفات را نشان می‌دهند. طول دوره گل‌دهی بین ۱۰ تا ۷۵ روز در نوسان بود و اکثر ژنوتیپ‌های منطقه به طور متوسط دارای دو ماه دوره گل‌دهی بودند. علیرغم اینکه اکثر درختان میوه منطقه از طریق تکثیر جنسی (٪۹۰) بوجود آمده بودند، خوبی‌خانه الگوی باردهی منظم در اکثر آنها مشاهده شد که این موضوع به پیش بینی میزان تولید باغات کمک می‌نماید. صفت وجود فیبر در میوه را ۷۲٪ افراد مجموعه دارا بودند.

شکل ۱- فراوانی طول دوره گل‌دهی (روز)

شکل ۲- فراوانی الگوی باردهی (۱- به شدت بی نظم، ۲- بی نظم، ۳- نسبتاً بی نظم، ۴- منظم)

جدول ۵- همبستگی برخی از صفات مورد بررسی

* معنی دار در سطح ۰.۵ ** معنی دار در سطح ۰.۱

یافتن ژنتیک‌های برتر با وزن میوه بالا و اندازه بذر کوچک می‌باشد. تراکم گل به طرز معنی‌داری تحت تاثیر شکل و طول گل آذین، تعداد میوه و طول دوره برداشت میوه بود. شاخص عملکرد با هیچ یک از اجزا میوه و برگ همیستگی مشتی معنی‌داری نشان نداد که این نتیجه با نتایج Rastgoo (2001) و Latifi Khah (2002) مغایرت دارد. بین TSS، میزان ویتامین C و ماده خشک رابطه معنی‌دار مشاهده شد. صفات درصد گوشت میوه، pH و قطر گل از تنوع پایین تری برخوردار بودند که این نتیجه با نتایج Karihaloo & Dwivedi (2003) تطابق نسبی دارد. در گزارش Uthaiah et al. (1990) نیز تنوع بین وزن میوه‌ها از ۱۴۶ گرم تا یک کیلوگرم بود. همچنین قسمت گوشتی میوه ۵۰ تا ۸۱٪ از وزن میوه را به خود اختصاص داد.

نتایج تجزیه به عامل‌ها در این تحقیق داده‌های مورفولوژیک را به ۱۶ عامل تبدیل کرد (جدول ۶ و ۷). این ۱۶ عامل اصلی و مستقل که مقادیر ویژه آنها بیشتر از ۰/۶ بود توانستند ۸۳/۷ درصد واریانس کل را توجیه نمایند. به دلیل تعدد عوامل، ۴ عامل اصلی که سهم بیشتری در توجیه واریانس داشتند به عنوان عوامل اصلی در نظر گرفته شدند. در عامل اول، صفات حجم میوه، اسیدیتیه، و پیتامین C، تبیین نمونه و دوره گل‌دهی،

طول دوره برداشت و عادت رشدی گیاه وجود دارد، به طوری که در نمونه‌های بذری در مقابل انواع رویشی، طول دوره گل‌دهی و برداشت میوه کوتاه‌تر بود. یعنی با وجودی که تیپ‌های بذری زمان بیشتری برای رسیدن به شروع گل‌دهی نیاز دارند، اما پس از آن در مقایسه با انواع رویشی، زودتر گل می‌دهند و در نتیجه میوه زودرس‌تری را وارد بازار می‌کنند. اما همین تیپ از نمونه‌ها تمایل بیشتری برای تولید میوه‌های گرد با گوشت میوه بیشتر و متأسفانه فیبر بیشتر را دارا بودند. همچنین همبستگی معنی‌داری بین نظم باردهی و طول گل‌ها در گل آذین، تراکم گل‌ها در گل آذین و بزرگی بذر نمونه‌ها وجود دارد، به طوری که نمونه‌های با گل آذین بزرگ‌تر و با تراکم بالاتر تمایل بیشتری برای باردهی منظم داشتند. طول دوره گل‌دهی، طول دوره برداشت میوه، و میزان عملکرد با یکدیگر رابطه معنی‌دار مثبت داشتند. ژنتیک‌هایی که دوره گل‌دهی و برداشت میوه طولانی‌تری داشتند، از عملکرد بالاتری نیز برخوردار بودند.

ضرایب همبستگی میوه و بذر نشان دادند که وزن میوه با طول و وزن بذر همبستگی مشتب و با میزان فیربر در گوشت میوه رابطه منفی دارند. این نتایج با نتایج در (2001) تطابق دارد که حاکم از دشواری Rastgoo

انبه‌های هندی (بذری محلی) دارای میوه و بذر طویل تر و حجمیتر می‌باشند، علاوه بر آن از نظر شکل، طعم، رنگ و عطر میوه هم با یکدیگر تفاوت دارند و میوه در زمان رسیدن از فیبر کمتر، قند و ویتامین ث بیشتری برخوردار می‌باشد. این مساله در ژنوتیپ‌های مورد بررسی به وضوح قابل تشخیص بود، ضمن این که با تجربه بغدادان محلی نیز تطابق کامل نشان داد.

ژنوتیپ لانگرا با وجودی که انتظار می‌رفت در این دسته قرار بگیرد (طبق اظهارات مالک درخت) ولی در دسته هندی جا گرفت. در شاخه بعدی کلک سرخ ۱ در فاصله ۲۲ از سایرین جدا شد. این نمونه تنها ژنوتیپی است که پوست میوه آن در زمان رسیدن، قرمز رنگ است. سایر ژنوتیپ‌ها طیف رنگی سبز تیره تا نارنجی را دارا بودند. در گروه بعدی بی‌نام ۴ به دلیل زاویه تند نوک برگ از سایرین (زاویه نوک برگ بسیار زیاد) تفکیک شد. بی‌نام ۱۱ تنها ژنوتیپ دارای دو نوع شکل گل آذین (هرمی و هرمی گسترده)، در فاصله ۱۵ تفکیک شد. در سایر ژنوتیپ‌ها تنها یک شکل گل آذین مشاهده شد (هرمی، هرمی گسترده و یا مخروطی). در دسته بعد اینه گل به دلیل کوچک بودن برگ‌ها با سایرین تفاوت داشت. گروه‌های بعدی به دلیل تفاوت در زمان رسیدن میوه، زمان اوج گله‌ی، طول دوره تولید گل یا برداشت میوه و صفات کیفی از یکدیگر تفکیک شدند.

دارای ضرایب عاملی بالاتر بودند و ۱۳/۵ درصد از واریانس کل را توجیه نمودند. در عامل دوم، صفات مربوط به بذر (وزن و طول بذر) قرار داشتند که مقدار ۹/۷ درصد واریانس کل را در بر گرفتند. در عامل سوم، صفات کیفی میوه با توجیه ۸/۳ درصد واریانس جا گرفتند و در عامل چهارم، وجود یا عدم وجود فیبر و مقدار آن بودند که ۷/۲۹ درصد واریانس را توجیه کردند. این عوامل بیشترین نقش را در تمایز نمونه‌های مورد بررسی داشتند. با توجه به نتایج تجزیه به عامل‌ها می‌توان گفت که بیشترین تفاوت ژنوتیپ‌ها از لحاظ خصوصیات میوه و بذر بوده و این صفات عامل ایجاد حدود ۲۵ درصد واریانس بین ژنوتیپ‌ها می‌باشند.

تجزیه کلاسیتر ژنوتیپ‌ها را در فاصله ۲۳ به دو گروه اصلی تقسیم نمود (شکل ۱). گروه یک بیشتر ارقام جدید وارداتی را در بر گرفت و گروه دیگر شامل ژنوتیپ‌های مادری موجود در منطقه بود که در طول سالیان دراز با شرایط آب و هوایی منطقه سازگار شده‌اند. در گروه اول سه ژنوتیپ پاکستانی (دودو، سندی و پاکستانی و بی‌نام ۱) قرار دارند که کمترین میزان فیبر را دارا می‌باشند. این سه ژنوتیپ در مقایسه با سایر ژنوتیپ‌ها از طول و حجم میوه بیشتری برخوردار هستند و این تفاوت شکل احتمالاً ناشی از منشا جغرافیایی متغّرات آنها می‌باشد.

به طور عمده انبه‌های پاکستانی در مقایسه با

جدول ۶- مقادیر ویژه و درصد تجمعی واریانس ۱۶ عامل اصلی

عامل‌ها	مقادیر ویژه	مقادیر ویژه به درصد واریانس	درصد تجمعی واریانس	مقادیر ویژه
۱	۶/۳۶	۱۳/۵۳	۱۳/۵۳	۱۳/۵۳
۲	۴/۵۶	۹/۷۰	۲۲/۲۴	۹/۷۰
۳	۳/۹۱	۸/۳۲	۳۱/۵۶	۸/۳۲
۴	۳/۴۳	۷/۲۹	۳۸/۸۶	۷/۲۹
۵	۳/۱۴	۶/۶۹	۴۵/۵۶	۶/۶۹
۶	۲/۶۲	۵/۵۸	۵۱/۱۵	۵/۵۸
۷	۲/۳۹	۵/۰۹	۵۶/۲۴	۵/۰۹
۸	۲/۰۷	۴/۴۱	۶۰/۶۶	۴/۴۱
۹	۱/۸۶	۳/۹۷	۶۴/۶۳	۳/۹۷
۱۰	۱/۷۰	۳/۶۳	۶۸/۲۷	۳/۶۳
۱۱	۱/۵۲	۳/۲۴	۷۱/۵۱	۳/۲۴
۱۲	۱/۳۷	۲/۹۲	۷۴/۴۴	۲/۹۲
۱۳	۱/۱۸	۲/۵۱	۷۶/۹۵	۲/۵۱
۱۴	۱/۱۳	۲/۴۱	۷۹/۳۷	۲/۴۱
۱۵	۱/۰۲	۲/۱۷	۸۱/۵۴	۲/۱۷
۱۶	۱/۰۱	۲/۱۶	۸۳/۷۰	۲/۱۶

جدول ۷- ضریب عاملی پس از چرخش و ریماکس برای ۴ عامل اصلی

۴	۳	۲	۱	عامل
-۰/۰۳	-۰/۱۳	-۰/۱۹	۰/۹۱	طول برگ
-۰/۰۳-	-۰/۱۳	-۰/۱۹	۰/۹۱	عرض برگ
۰/۰۱	-۰/۰۸	-۰/۱۶	۰/۸۵	طول دمبرگ
۰/۰۷	۰/۳۰	-۰/۰۵	۰/۶۶	شکل برگ
۰/۰۲	-۰/۲۳	۰/۰۰	-۰/۶۲	زاویه نوک برگ
-۰/۰۴	-۰/۰۸	۰/۰۰	۰/۶۱	حاشیه برگ
۰/۱۸	۰/۰۱	۰/۴۴	-۰/۴۶	تیپ نمونه (نحوه تکثیر)
۰/۲۹	۰/۱۵	۰/۸۷	-۰/۲۲	زمان گل دهی
۰/۱۲	۰/۰۷	۰/۸۶	-۰/۰۵	طول دوره گل دهی
۰/۱۴	۰/۰۳	۰/۸۶	-۰/۲۶	نظم گلدهی
-۰/۴۱	-۰/۱۶	۰/۵۴	-۰/۱۵	زمان بلوغ میوه
۰/۲۶	-۰/۳۴	-۰/۴۵	۰/۰۸	میزان تولید
-۰/۱۱	۰/۴۲	۰/۴۴	-۰/۰۷	طول مدت برداشت
۰/۰۹	۰/۸۶	۰/۱۶	-۰/۱۰	تعداد تنہ
-۰/۱۵	-۰/۷۹	-۰/۱۵	۰/۰۱	عادت رشدی
-۰/۳۱	۰/۶۳	-۰/۰۸	-۰/۱۶	شکل گل آذین
۰/۱۸	۰/۵۰	-۰/۱۲	۰/۲۰	طول گل آذین
۰/۸۸	۰/۰۶	۰/۱۷	۰/۰۱	رنگ گل آذین
۰/۸۶	۰/۰۴	۰/۱۶	-۰/۰۳	پرز دار بودن گل آذین
۰/۰۴	۰/۰۳	۰/۲۱	-۰/۱۵	تراکم گل
-۰/۱۹	-۰/۰۸	۰/۰۷	۰/۰۸	قطر گل
۰/۱۹	۰/۰۸	-۰/۰۷	-۰/۰۸	طول میوه
-۰/۱۴	۰/۰۸	-۰/۰۳	۰/۰۲	عرض میوه
۰/۰۱	۰/۰۳	۰/۰۵	۰/۰۶	وزن میوه
-۰/۰۴	-۰/۰۲	-۰/۰۲	۰/۱۹	حجم میوه
۰/۲۸	۰/۱۸	-۰/۰۴	-۰/۰۵	شکل میوه
-۰/۰۲۰	۰/۰۱	۰/۲۰	۰/۲۱	بافت پوست میوه
۰/۲۰	۰/۴۴	۰/۲۲	۰/۳۷	محل اتصال دم میوه
-۰/۰۸	-۰/۰۵	۰/۱۷	۰/۰۱	رنگ پوست میوه بالغ
۰/۰۳	-۰/۰۶	-۰/۱۹	-۰/۰۲	بافت گوشت
۰/۱۰	۰/۲۴	-۰/۱۷	-۰/۰۳	فیبر در گوشت
۰/۰۷	۰/۱۵	۰/۴۰	-۰/۰۶	مقدار فیبر
۰/۱۵	-۰/۱۷	-۰/۱۷	۰/۴۸	طول فیبر
-۰/۰۲۱	۰/۳۸	-۰/۱۴	-۰/۰۴۰	وزن هسته
۰/۰۹	-۰/۱۴	۰/۰۶	-۰/۰۴۱	طول هسته
۰/۰۳۳	۰/۰۳	-۰/۱۰	۰/۱۶	ضخامت هسته
-۰/۰۱۳	-۰/۰۷	۰/۱۶	-۰/۰۲	فیبر
-۰/۰۴۰	۰/۱۲	۰/۰۶	-۰/۰۴	pH
۰/۰۵	-۰/۱۵	-۰/۰۳	۰/۰۹	TSS
-۰/۰۹	۰/۲۲	۰/۱۱	-۰/۰۴۰	درصد اسید
۰/۰۵	۰/۳۰	-۰/۰۲۰	-۰/۰۲۹	درصد قند کل
۰/۰۵	-۰/۱۱	۰/۰۶	-۰/۰۱۹	درصد اسید اسکوربیک
-۰/۰۱۳	۰/۰۳	-۰/۰۳	۰/۱۲	درصد ماده خشک
۰/۱۱	۰/۲۹	-۰/۰۲۴	-۰/۰۱۵	عملکرد

مقادیر بالای ۰/۶ به عنوان ضرایب عاملی معنی دار در نظر گرفته شده است.

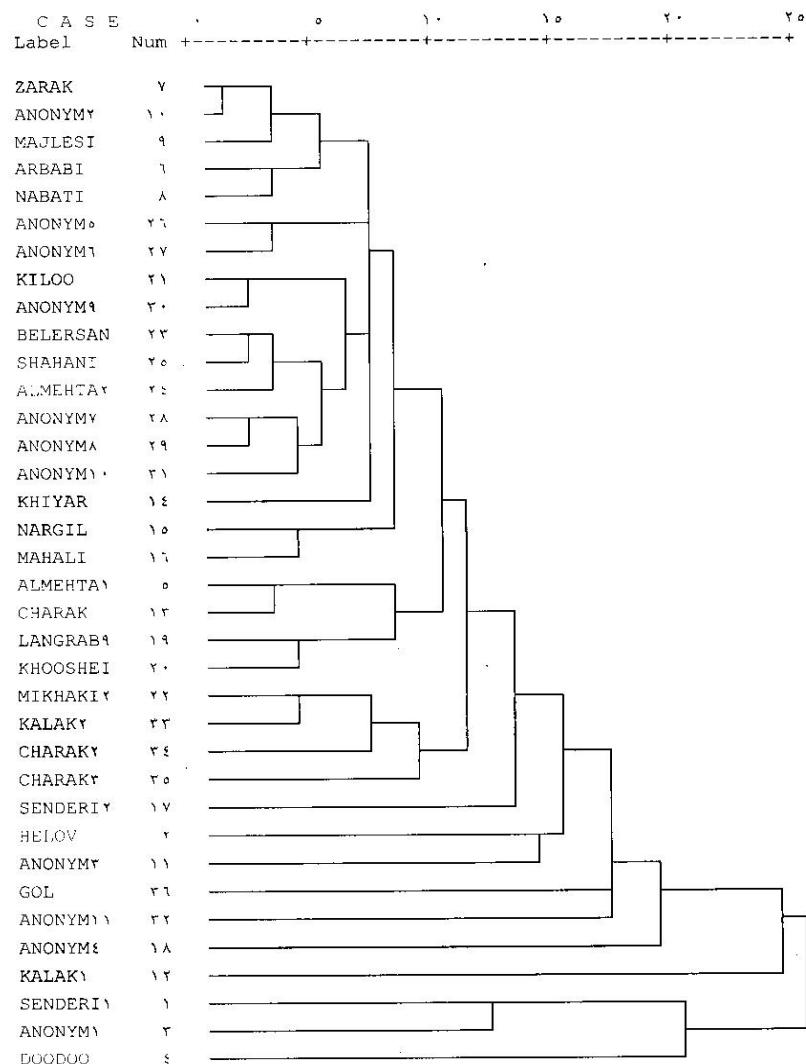
عدم وقوع گلدهی ثانویه، الگوی باردهی، میزان فیبر میوه و نوع جنبین در تفکیک ژنتوتیپ‌ها از یکدیگر می‌باشد.

بررسی‌های محققین قبلی حاکی از کارآیی صفاتی از قبیل زمان ظهور گل آذین، تراکم تاج پوشش، وقوع یا

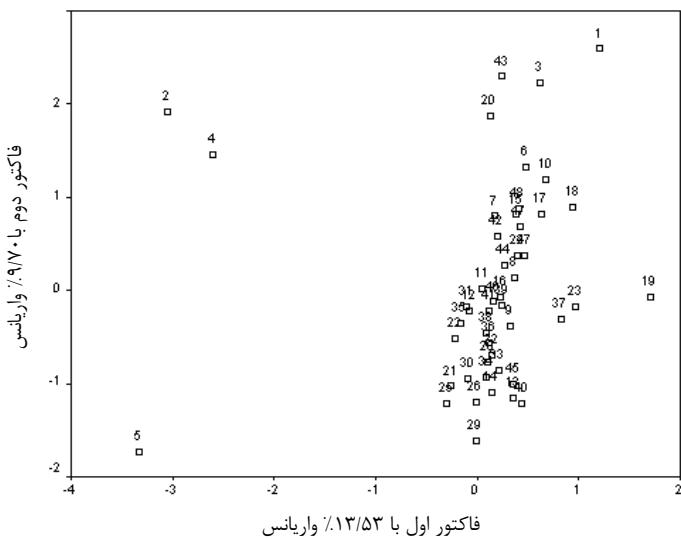
تجزیه دو بعدی (شکل ۲) می‌توان به فاصله زیاد ژنوتیپ‌های دودو، سندری پاکستانی و بینام یک از دیگر ژنوتیپ‌ها پی برد. همچنین برخی ژنوتیپ‌ها بسیار نزدیک به هم قرار گرفته‌اند که با توجه به تشابه خصوصیات کمی و کیفی دور از انتظار نبود. با وجود کاهش فاکتورها به دو مورد، باز هم تفاوت بین ژنوتیپ‌ها به خوبی نمایان بوده و نتایج آن با تجزیه کلاستر تطابق زیادی نشان می‌دهد. در مجموع نتایج حاکی از وجود تنوع بالا بین ژنوتیپ‌ها بود و در کل داده‌های مورفوژیکی توانستند گروه‌بندی مناسب و قابل انتظاری را برای انبه‌های با منشا پاکستان و هندوستان نشان دهند و همچنین تفاوت‌های بین ژنوتیپ‌ها را نشان دهند. تجزیه کلاستر، برخی از ژنوتیپ‌ها را که به دلیل

Lopez et al. (1997) Schnel et al. (1995) Ravishankar et al. (2000) مختلف را توسط مارکرهای مورفوژیک و مولکولی از یکدیگر تفکیک کردند. در این تحقیق نیز مارکرهای مورفوژیک در فاصله ۲۳ ژنوتیپ‌های هندی را از پاکستانی تفکیک کردند، به طوری که ژنوتیپ‌های سندری پاکستانی و دودو با منشا و نام مشخص (از پاکستان) از سایرین جدا شدند.

در بررسی Karihaloo & Dwivedi (2003)، رابطه ژنتیکی بین ارقام مناطق مختلف هم حاکی از وجود تنوع آنها بود. ژنوتیپ‌ها با توجه به الگوی تناوب باردهی و نوع جنین شان تفکیک شدند و ژنوتیپ‌های هیبرید در جایگاهی نزدیک به والدین خود قرار گرفتند. با مشاهده

شکل ۱- دندروگرام مربوط به گروه‌بندی ژنوتیپ‌های انبه با استفاده از داده‌های مورفوژی به روش وارد

شکل ۲- نتایج تجزیه دو بعدی ۴۸ نمونه انبه با استفاده از عامل های اصلی

نام نمونهها و شماره مربوط به آنها: ۱. لانگرا پا کوتاه پاکستانی (لانگرا)، ۲. سندی، ۳. هلو، ۴. بی نام، ۵. دودو، ۶. آلمهتری، ۷. اربابی، ۸. زرک، ۹. نباتی، ۱۰. مجلسی، ۱۱. بی نام، ۱۲. مشک، ۱۳. بی نام، ۱۴. چارک، ۱۵. سرخ، ۱۶. خیار، ۱۷. نارگیل، ۱۸. حاجی، ۱۹. غلام، ۲۰. محلی، ۲۱. سندی، ۲۲. بی نام، ۲۳. خوشبایی، ۲۴. میخکی، ۲۵. کیلو، ۲۶. میخکی، ۲۷. نباتی، ۲۸. برسان، ۲۹. آلمهتری، ۳۰. شاهانی، ۳۱. بی نام، ۳۲. بی نام، ۳۳. بی نام، ۳۴. بی نام، ۳۵. بی نام، ۳۶. بی نام، ۳۷. بی نام، ۳۸. بی نام، ۳۹. چارک، ۴۰. چارک، ۴۱. خیار، ۴۲. سرخ، ۴۳. گل، ۴۴. خودرو، ۴۵. بی نام، ۴۶. نساء، ۴۷. سبز انبه (زپاک)، ۴۸. دو قلو

در یک یا تعداد کمی ژن تفاوت دارند، خواهد داشت. در واقع گاهی تکنیکهای ملکولی روش تکمیلی در شناسایی ارقام میوه و پایه‌ها است (Wunsch & Hormaza, 2002)

از آن جا که شناسایی و مورد توجه قرار دادن ژنتیک‌های برتر (با توجه به توان موجود)، در برنامه‌های توسعه قابل توجه است و با در نظر گرفتن برنامه‌های بعدی وزرات کشاورزی مبنی بر توسعه باغات انبه و همچنین جایگزین کردن انبه به جای برخی باغات مركبات استان (به دلیل آلودگی مركبات به برخی بیماری‌های ویروسی)، شناسایی بهترین ژنتیک‌ها از بین نمونه‌های مورد بررسی انجام شد. برای انتخاب و معرفی بهترین ژنتیک‌ها، برخی صفات رویشی گیاه و همچنین صفات کمی و کیفی میوه مورد توجه قرار گرفت. بر این اساس میوه‌هایی با فیبر کم، اندازه میوه بیشتر و بذر کوچک تر، به عنوان ژنتیک مطلوب مورد توجه قرار داده شد. همچنین از نظر ارزش خوارکی، علاوه بر میزان بالای ویتامین ث و وزن خشک، میوه‌هایی که دارای طعم ملس بودند (میوه‌های ملس انبه بیشتر از میوه‌های ترش و یا شیرین مورده‌پسند مردم می‌باشند)، در دسته‌بندی

شباهت‌های فنتیپی با یک نام محلی نامیده می‌شوند متفاوت تشخیص داده و در گروه‌های مجزا قرار داد، که بررسی‌های مبتنی بر روش‌های ملکولی برای تایید این نتایج ضروری می‌باشد. در بسیاری از درختان میوه مانند سیب، بسیاری از ارقام مهم تجاری امروزی از جهش‌های بدنی (سوماتیکی) در برخی صفات ناشی شده‌اند. اسپورت‌ها اغلب در یک یا تعداد اندکی ژن با ارقام اصلی تفاوت دارند، لذا تفکیک آنها توسط روش‌های ملکولی به سادگی امکان پذیر نیست. این در حالی است که بسیاری از این موتاسیون‌ها را می‌توان به صورت فنتیپی (رنگ میوه، شکل میوه، اندازه درخت، شکل درخت، نوع شاخه‌بندی درخت) تشخیص داد (Wunsch & Hormaza, 2002). گزارش مشابهی در مورد عدم کارایی روش‌های ملکولی (نشانگر) در تفکیک ژنتیک‌های هلو مشاهده شده است. این در حالی است که تشخیص تفاوت‌ها توسط صفات رویشی گیاه به سهولت و سرعت انجام شده است (Cipriani et al., 2001). لذا مشاهدات مورفولوژیکی نتایج مکملی را به همراه نشانگرهای ملکولی در تفکیک جمعیت‌هایی که

گرفته شد. همچنین این گیاه با ۸۱٪ گوشت، ویتامین ث بالا، بافت لطیف، فیبر کم و گوشت سفتی داشت. بر این مبنای ژنتیکی‌های سندی پاکستانی، خیار ۱، حاجی غلام، آلمهری ۲ و نساء از کیفیت خوراکی مطلوبی برای مصرف کننده بروخوردار بودند. ژنتیکی‌های آلمهری ۱، مجلسی، سندی، میخکی ۲ و بلسان برای تولید کنندگان مطلوب تر می‌باشند (صفات رویشی و زایشی گیاه). با توجه به این که روش اصلی تکثیر اینه پیوند می‌باشد لذا استفاده از گروه اول به عنوان پیوندک (به دلیل دارا بودن صفات مطلوب میوه) و گروه دوم به عنوان پایه می‌تواند به عنوان پیام نهایی این تحقیق ارائه گردد.

دارای امتیاز بالاتری قرار گرفتند. ضمناً ژنتیکی که طول دوره گل دهی طولانی‌تر، باردهی منظم‌تر و عملکرد بالاتری دارد، بیشتر مورد توجه کشاورزان است. از جمله صفاتی که Negi et al. (2000) پس از برنامه‌های هیبریداسیون اینه به عنوان صفات ژنتیکی برتر نام برده‌اند می‌توان به پرمحصولی، کیفیت باردهی منظم، اندازه، وزن و شکل میوه، رنگ پوست میوه در هنگام رسیدن، استحکام بافت میوه و میزان فیبر گوشت میوه اشاره کرد.

در نتایج Chaikiattiyous et al. (2000) کلونی که میانگین عملکرد ۲۵ کیلوگرم میوه در درخت و وزن میوه ۲۵۰ گرم را داشت، به عنوان بهترین کلون در نظر

REFERENCES

- Adato, A., Sharon, D., Lavi, U., Hille, J. & Gazit, S. (1995). Application of DNA fingerprints for identification and genetic analyses of Mango (*Mangifera indica*) genotypes. *Journal of American Society of Horticulture Science*, 120, 259-264.
- Amini, A., Ghanadha, M. & Abdemishani, C. (2000). Genetic diversity and correlation between different traits in common Bean (*Phaseolus vulgaris* Z.). *Iranian Journal of Agriculture Science*, 33, 605-615. (In Farsi)
- Chaikiattiyous, S., Kurubunjierdit, R., Akkaravessapong, P., Rattananukul, S., Chueychum, P. & Anupunt, P. (2000). Improvement and evaluation of the selected "Kaew Sisaket" mango in Thailand. *Acta Horticulturae*, 509, 185-192.
- Chao, C. T. & Parfit, D. E. (2003). Genetic analysis of phonological traits of Pistachio. *Euphytica*, 129, 345-346.
- Cipriani, G., Marrazzo, M. T., Gaspero, G. D. & Testolin, R. (2001). DNA microsatellite in fruit crops: Isolation length polymorphism inheritance somatic stability and cross-species conservation. *Acta Horticulturae*, 546, 145-150.
- Degani, C., El-Batsri, R. & Gazit, S. (1990). Enzyme polymorphism in mango. *Journal of American Society of Horticulture Science*, 115, 844-847.
- Degani, C., Cohen, M., El-Batsri, R. & Gazit, S. (1992). PGI isozyme diversity and its genetic control in mango. *Horticulture Science*, 27, 252-254.
- Degani, C., Cohen, M., Reuveni, O., El-Batsri, R. & Gazit, S. (1993). Frequency and characteristics of zygotic seedlings from poly embryonic Mango cultivars, determined using isozymes as genetic markers. *Acta Horticulturae*, 341, 78-85.
- Duval, M. F., Bunel, J., Sitbon, C. & Risterucc, A. M. (2005). Development of microsatellite markers for mango (*Mangifera indica* L.). *Molecular Ecology Notes*, 5, 824-826.
- Eiadthong, W., Nakatubo, F., Utsunomiya, N. & Subahrandhu, S. (2000a). Chemotaxonomic studies on some *Mangifera* species by chemical compositions in the bark. *Acta Horticulturae*, 509, 143-151.
- Eiadthong, W., Yonemori, K., Kanazaki, S., Sugiura, A., Utsunomiya, N. & Subahrandhu, S. (2000b). Amplified fragment length polymorphism analysis for studying genetic relationships among *Mangifera* species in Thailand. *Journal of American Society of Horticultural Science*, 125, 160-164.
- González, A., Coulson, M. & Brettell, R. (2002). Development of DNA markers (ISSRs) in mango. *Acta Horticulturae*, 575, 139-143.
- Hemanth Kumar, N. V., Narayanaswamy, P., Theertha Prasad, D., Mukunda, G. K. & Sondur, S. N. (2001). Estimation of genetic diversity of commercial mango cultivars using RAPD markers. *Journal of Horticulture Science and Biotechnology*, 76, 529-533.
- Human, C. F., Swanepoel, J. F. & Rheeder, S. (2003). Evaluation of mango cultivars in South Africa. *Acta Horticulturae*, 509, 161-170.
- IBPGR. (1989). Descriptors for Mango. International Board for Plant Genetic Resources.
- Jintanawongse, S. & Changtragoon, S. (2000). Identification of cultivars and certification of hybrids in Mango (*Mangifera indica*) by isoenzyme gene markers. *Acta Horticulturae*, 509, 177-184.

17. Kafkas, S. & Perl-Treves, R. (2001). Morphological and molecular phylogeny of pistachio species in Turkey. *Theoretical and Applied Genetics*, 102, 908-015.
18. Karihaloo, J. L. & Dwivedi, Y. K. (2003). Analysis of Indian mango cultivars using RAPD markers. *Journal of Horticulturae Science and Biotechnology*, 78, 285-289.
19. Kashkush, K., Jinggui, F., Tomer, E. & Lavi, U. (2001). Cultivar identification and genetic map of Mango (*Mangifera indica*). *Euphytica*, 122, 129-136.
20. Latifi Khah, A. (2002). *Investigation of genetic diversity in mango (Mangifera indica L.) seedlings of Sistan and Baluchistan province using some morphological and physicochemical traits*. M. Sc. Thesis. Faculty of Agriculture , Azad University of Tehran. P: 125. (In Farsi).
21. Lavi, U., Kaufman, D., Sharon, D., Adato, A., Tomer, E., Gazit, S. & Hillel, J. (1996). Mango breeding and genetics-Review. *Acta Horticulturae*, 455, 268-276.
22. Lopez, J. A., Martinez, O. & Paredes-Lopez, O. (1997). Geographic differentiation and embryo type identification in *Mangifera indica* cultivars using RAPD markers. *Horticulture Science*, 32, 1105-1108.
23. Lyer, C. P. A. & Dinesh, M. R. (1996). Advances in classical breeding and genetics in Mango. *Acta Horticulturae*, 455, 252-267.
24. Mehlenbacher, S. A. & Voordecher, A. M. (1991). Relationship of flowering time and rate of seed germination and time of leaf bud-break and usefulness in selecting for late flowering apples. *Journal of American Society of Horticultural Science*, 116, 565-568.
25. Negi, S. S., Rajan, S. & Kumar, R. (2000). Developing new Mango varieties through hybridization. *Acta Horticulturae*, 509, 159-160.
26. Rastgoor, S. (2001). *Investigation of genetic diversity in mango (Mangifera indica L.) seedlings of Hormozgan province using some morphological and physic: ochemical characters and introduction of superior genotypes*. M. Sc. Thesis. Faculty of Agriculture, University of Tehran. P: 130. (In Farsi).
27. Ravishankar, K. V., Anand, L. & Dinesh, M. R. (2000). Assessment of genetic relatedness among mango cultivars of India using RAPD markers. *Horticultural Science and Biology*, 15, 198-201.
28. Samavi Evazi, H. & Saiedi, Gh. (1991). *Identification and collection of mango genotypes in Hormozgan province*. Annual report of Hormozgan center of investigation and breeding of seed and seedling. P: 12. (In Farsi).
29. Samsampour, D. & Damizadeh, Gh. (2004). *Practical guide for mango cultivars identification*. Hormozgan University. P: 164. (In Farsi).
30. Schnel, R. J. & Knight, R. J. (1993). Genetic relationships among *Mangifera spp.* based on RAPD markers. *Acta Horticulturae*, 341, 86-92.
31. Schnel, R. J., Ronning, C. M. & Knight, R. J. (1995). Identification of cultivars and validation of genetic relationships in *Mangifera indica* using RAPD markers. *Theoretical and Applied Genetics*, 90, 269-274.
32. Schnell, R. J., Olano, C. T., Quintanilla, W. E. & Meerow, A. W. (2005). Isolation and characterization of 15 microsatellite loci from mango (*Mangifera indica L.*) and cross-species amplification in closely related taxa. *Molecular Ecology Notes*, 5, 625-627.
33. Sharon, D., Adato, A., Mhammed, S., Lavi, U., Hillel, J., Gomolka, M., Epplen, C. & Epplen, T. (1995). DNA fingerprints in plants using simple-sequence repeats and minisatellite probes. *Horticultural Science*, 30, 109-112.
34. Uthaiah, B. C., Lingaiah, H. B., Indirehs, K. M., Hanumaiah, H. & Rao, K. B. (1990). Fruit characters of some less popular mango varieties in coastal karnataka. *CAB Abstracts 1992*.
35. Viruel, M. A., Escribanol, P., Barbieri, M., Ferri, M. & Hormaza, J. I. (2005). Fingerprinting embryo type and geographic differentiation in mango (*Mangifera indica Anacardiaceae*) with microsatellites. *Molecular Breeding*, 15, 383-393.
36. Wunsch, A. & Hormaza, J. I. (2002). Cultivar identification and genetic fingerprinting of temperate fruit tree species using DNA markers. *Euphytica*, 125, 59-67.
37. Yazdi samadi, B., Peyghambari, S. A. & Majnoon Hosseyni, N. (2004). Evaluation of genetic variation in 90 lentil (*lens culinaris M.*) genotypes in Karaj region. *Iranian Journal of Agricultural Science*, 35, 595-601. (In Farsi).